1. Когда Он окончил все слова Свои к слушавшему народу, то вошел в Капернаум.
УПО: А коли Він скінчив усі слова Свої до народу, що слухав Його, то ввійшов у Капернаум.
KJV: Now when he had ended all his sayings in the audience of the people, he entered into Capernaum.

2. У одного сотника слуга, которым он дорожил, был болен при смерти.
УПО: У одного ж сотника тяжко раб занедужав, що був дорогий йому, і вмирати вже мав.
KJV: And a certain centurion's servant, who was dear unto him, was sick, and ready to die.

3. Услышав об Иисусе, он послал к Нему Иудейских старейшин просить Его, чтобы пришел исцелить слугу его.
УПО: А коли про Ісуса почув, то послав він до Нього юдейських старших, і благав Його, щоб прийшов, і вздоровив раба його.
KJV: And when he heard of Jesus, he sent unto him the elders of the Jews, beseeching him that he would come and heal his servant.

4. И они, придя к Иисусу, просили Его убедительно, говоря: он достоин, чтобы Ты сделал для него это,
УПО: Вони ж прибули до Ісуса, та й ревно благали Його й говорили: Він достойний, щоб Ти це зробив йому.
KJV: And when they came to Jesus, they besought him instantly, saying, That he was worthy for whom he should do this:

5. ибо он любит народ наш и построил нам синагогу.
УПО: Бо він любить народ наш, та й для нас синагогу поставив.
KJV: For he loveth our nation, and he hath built us a synagogue.

6. Иисус пошел с ними. И когда Он недалеко уже был от дома, сотник прислал к Нему друзей сказать Ему: не трудись, Господи! ибо я недостоин, чтобы Ты вошел под кров мой;
УПО: І пішов Ісус із ними. І коли недалеко від дому вже був, сотник друзів послав, щоб сказати Йому: Не турбуйся, о Господи, бо я недостойний, щоб зайшов Ти під стріху мою.
KJV: Then Jesus went with them. And when he was now not far from the house, the centurion

sent friends to him, saying unto him, Lord, trouble not thyself: for I am not worthy that thou shouldest enter under my roof:

7. потому и себя самого не почел я достойным придти к Тебе; но скажи слово, и выздоровеет слуга мой.
УПО: Тому то й себе не вважав я за гідного, щоб до Тебе прийти. Та промов тільки слово, і раб мій одужає.
KJV: Wherefore neither thought I myself worthy to come unto thee: but say in a word, and my servant shall be healed.

8. Ибо я и подвластный человек, но, имея у себя в подчинении воинов, говорю одному: пойди, и идет; и другому: приди, и приходит; и слуге моему: сделай то, и делает.
УПО: Бо й я людина підвладна, і вояків під собою я маю; і одному кажу: піди, то йде він, а тому: прийди, і приходить, а своєму рабові: зроби теє і зробить.
KJV: For I also am a man set under authority, having under me soldiers, and I say unto one, Go, and he goeth; and to another, Come, and he cometh; and to my servant, Do this, and he doeth it.

9. Услышав сие, Иисус удивился ему и, обратившись, сказал идущему за Ним народу: сказываю вам, что и в Израиле не нашел Я такой веры.
УПО: Почувши ж таке, Ісус здивувався йому, і, звернувшись до натовпу, що йшов слідком за Ним, промовив: Кажу вам: навіть серед Ізраїля Я не знайшов був такої великої віри!
KJV: When Jesus heard these things, he marvelled at him, and turned him about, and said unto the people that followed him, I say unto you, I have not found so great faith, no, not in Israel.

10. Посланные, возвратившись в дом, нашли больного слугу выздоровевшим.
УПО: А коли посланці повернулись додому, то знайшли, що одужав той раб!
KJV: And they that were sent, returning to the house, found the servant whole that had been sick.

11. После сего Иисус пошел в город, называемый Наин; и с Ним шли многие из учеников Его и множество народа.
УПО: І сталось, наступного дня Він відправивсь у місто, що зветься Наїн, а з Ним ішли учні Його та багато народу.
KJV: And it came to pass the day after, that he went into a city called Nain; and many of his disciples went with him, and much people.

12. Когда же Он приблизился к городским воротам, тут выносили умершего, единственного сына у матери, а она была вдова; и много народа шло с нею из города.
УПО: І ось, як до брами міської наблизився Він, виносили вмерлого, одинака в своєї матері, що вдовою була. І з нею був натовп великий із міста.
KJV: Now when he came nigh to the gate of the city, behold, there was a dead man carried out, the only son of his mother, and she was a widow: and much people of the city was with her.

13. Увидев ее, Господь сжалился над нею и сказал ей: не плачь.
УПО: Як Господь же побачив її, то змилосердивсь над нею, і до неї промовив: Не плач!
KJV: And when the Lord saw her, he had compassion on her, and said unto her, Weep not.

14. И, подойдя, прикоснулся к одру; несшие остановились, и Он сказал: юноша! тебе говорю, встань!
УПО: І Він підійшов, і доторкнувся до мар, носії ж зупинились. Тоді Він сказав: Юначе, кажу тобі: встань!
KJV: And he came and touched the bier: and they that bare him stood still. And he said, Young man, I say unto thee, Arise.

15. Мертвый, поднявшись, сел и стал говорить; и отдал его [Иисус] матери его.
УПО: І мертвий устав, і почав говорити. І його Він віддав його матері.
KJV: And he that was dead sat up, and began to speak. And he delivered him to his mother.

16. И всех объял страх, и славили Бога, говоря: великий пророк восстал между нами, и Бог посетил народ Свой.
УПО: А всіх острах пройняв, і Бога хвалили вони й говорили: Великий Пророк з'явився між нами, і зглянувся Бог над народом Своїм!
KJV: And there came a fear on all: and they glorified God, saying, That a great prophet is risen up among us; and, That God hath visited his people.

17. Такое мнение о Нём распространилось по всей Иудее и по всей окрестности.
УПО: І розійшлася ця чутка про Нього по цілій Юдеї, і по всій тій країні.
KJV: And this rumour of him went forth throughout all Judaea, and throughout all the region round about.

18. И возвестили Иоанну ученики его о всём том.
УПО: Про все ж те сповістили Івана учні його. І покликав Іван двох із учнів своїх,
KJV: And the disciples of John shewed him of all these things.

19. Иоанн, призвав двоих из учеников своих, послал к Иисусу спросить: Ты ли Тот, Который должен придти, или ожидать нам другого?
УПО: і послав їх до Господа з запитом: Чи Ти Той, Хто має прийти, чи чекати нам Іншого?
KJV: And John calling unto him two of his disciples sent them to Jesus, saying, Art thou he that should come? or look we for another?

20. Они, придя к [Иисусу], сказали: Иоанн Креститель послал нас к Тебе спросить: Ты ли Тот, Которому должно придти, или другого ожидать нам?
УПО: А мужі, прийшовши до Нього, сказали: Іван Христитель послав нас до Тебе, питаючи: Чи Ти Той, Хто має прийти, чи чекати нам Іншого?
KJV: When the men were come unto him, they said, John Baptist hath sent us unto thee, saying, Art thou he that should come? or look we for another?

21. А в это время Он многих исцелил от болезней и недугов и от злых духов, и многим слепым даровал зрение.
УПО: А саме тоді багатьох уздоровив був Він від недугів і мук, і від духів злих, і сліпим багатьом вернув зір.
KJV: And in that same hour he cured many of their infirmities and plagues, and of evil spirits; and unto many that were blind he gave sight.

22. И сказал им Иисус в ответ: пойдите, скажите Иоанну, что вы видели и слышали: слепые прозревают, хромые ходят, прокаженные очищаются, глухие слышат, мертвые воскресают, нищие благовествуют;
УПО: І промовив Ісус їм у відповідь: Ідіть, і перекажіть Іванові, що ви бачили й чули: Сліпі прозрівають, криві ходять, очищуються слабі на проказу, і чують глухі, воскресають померлі, убогим звіщається Добра Новина.
KJV: Then Jesus answering said unto them, Go your way, and tell John what things ye have seen and heard; how that the blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the gospel is preached.

23. и блажен, кто не соблазнится о Мне!
УПО: І блаженний, хто через Мене спокуси не матиме!

KJV: And blessed is he, whosoever shall not be offended in me.

24. По отшествии же посланных Иоанном, начал говорить к народу об Иоанне: что смотреть ходили вы в пустыню? трость ли, ветром колеблемую?
УПО: А коли відійшли посланці Іванові, Він почав говорити про Івана народові: На що ви дивитись ходили в пустиню? Чи на очерет, що вітер гойдає його?
KJV: And when the messengers of John were departed, he began to speak unto the people concerning John, What went ye out into the wilderness for to see? A reed shaken with the wind?

25. Что же смотреть ходили вы? человека ли, одетого в мягкие одежды? Но одевающиеся пышно и роскошно живущие находятся при дворах царских.
УПО: Та на що ви дивитись ходили? Може на чоловіка, у м'які шати одягненого? Аджеж ті, хто одягається славно, і розкішно живе, по палатах царських.
KJV: But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? Behold, they which are gorgeously apparelled, and live delicately, are in kings' courts.

26. Что же смотреть ходили вы? пророка ли? Да, говорю вам, и больше пророка.
УПО: На що ж ви ходили дивитись? На пророка? Так, кажу вам, навіть більше, аніж на пророка.
KJV: But what went ye out for to see? A prophet? Yea, I say unto you, and much more than a prophet.

27. Сей есть, о котором написано: вот, Я посылаю Ангела Моего пред лицем Твоим, который приготовит путь Твой пред Тобою.
УПО: Це той, що про нього написано: Ось перед обличчя Твоє посилаю Свого посланця, який перед Тобою дорогу Твою приготує!
KJV: This is he, of whom it is written, Behold, I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee.

28. Ибо говорю вам: из рожденных женами нет ни одного пророка больше Иоанна Крестителя; но меньший в Царствии Божием больше его.
УПО: Кажу вам: Між народженими від жінок нема більшого понад Івана. Та найменший у Божому Царстві той більший за нього.
KJV: For I say unto you, Among those that are born of women there is not a greater prophet than John the Baptist: but he that is least in the kingdom of God is greater than he.

29. И весь народ, слушавший [Его], и мытари воздали славу Богу, крестившись крещением Иоанновым;
УПО: І всі люди, що слухали, і митники визнали Божу волю за слушну, і охристились Івановим хрищенням.
KJV: And all the people that heard him, and the publicans, justified God, being baptized with the baptism of John.

30. а фарисеи и законники отвергли волю Божию о себе, не крестившись от него.
УПО: А фарисеї й законники відкинули Божу волю про себе, і не христились від нього.
KJV: But the Pharisees and lawyers rejected the counsel of God against themselves, being not baptized of him.

31. Тогда Господь сказал: с кем сравню людей рода сего? и кому они подобны?
УПО: І промовив Господь: До кого ж уподоблю людей цього роду? І до кого подібні вони?
KJV: And the Lord said, Whereunto then shall I liken the men of this generation? and to what are they like?

32. Они подобны детям, которые сидят на улице, кличут друг друга и говорят: мы играли вам на свирели, и вы не плясали; мы пели вам плачевные песни, и вы не плакали.
УПО: Подібні вони до дітей, що на ринку сидять й один одного кличуть та кажуть: Ми вам грали були, а ви не танцювали, ми співали вам жалібно, та не плакали ви...
KJV: They are like unto children sitting in the marketplace, and calling one to another, and saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned to you, and ye have not wept.

33. Ибо пришел Иоанн Креститель: ни хлеба не ест, ни вина не пьет; и говорите: в нем бес.
УПО: Бо прийшов Іван Христитель, що хліба не їсть і вина не п'є, а ви кажете: Має він демона.
KJV: For John the Baptist came neither eating bread nor drinking wine; and ye say, He hath a devil.

34. Пришел Сын Человеческий: ест и пьет; и говорите: вот человек, который любит есть и пить вино, друг мытарям и грешникам.
УПО: Прийшов же Син Людський, що їсть і п'є, а ви кажете: Чоловік Цей ласун і п'яниця,

Він приятель митників і грішників.
KJV: The Son of man is come eating and drinking; and ye say, Behold a gluttonous man, and a winebibber, a friend of publicans and sinners!

35. И оправдана премудрость всеми чадами ее.
УПО: І виправдалася мудрість усіма своїми ділами.
KJV: But wisdom is justified of all her children.

36. Некто из фарисеев просил Его вкусить с ним пищи; и Он, войдя в дом фарисея, возлег.
УПО: А один із фарисеїв просив Його, щоб спожив Він із ним. І, прийшовши до дому того фарисея, Він сів при столі.
KJV: And one of the Pharisees desired him that he would eat with him. And he went into the Pharisee's house, and sat down to meat.

37. И вот, женщина того города, которая была грешница, узнав, что Он возлежит в доме фарисея, принесла алавастровый сосуд с миром
УПО: І ось жінка одна, що була в місті, грішниця, як дізналась, що, Він у фарисеєвім домі засів при столі, алябастрову пляшечку мира принесла,
KJV: And, behold, a woman in the city, which was a sinner, when she knew that Jesus sat at meat in the Pharisee's house, brought an alabaster box of ointment,

38. и, став позади у ног Его и плача, начала обливать ноги Его слезами и отирать волосами головы своей, и целовала ноги Его, и мазала миром.
УПО: і, припавши до ніг Його ззаду, плачучи, почала обливати слізьми Йому ноги, і волоссям своїм витирала, ноги Йому цілувала та миром мастила...
KJV: And stood at his feet behind him weeping, and began to wash his feet with tears, and did wipe them with the hairs of her head, and kissed his feet, and anointed them with the ointment.

39. Видя это, фарисей, пригласивший Его, сказал сам в себе: если бы Он был пророк, то знал бы, кто и какая женщина прикасается к Нему, ибо она грешница.
УПО: Побачивши це, фарисей, що покликав Його, міркував собі, кажучи: Коли б був Він пророк, Він би знав, хто ото й яка жінка до Нього торкається, бож то грішниця!
KJV: Now when the Pharisee which had bidden him saw it, he spake within himself, saying, This man, if he were a prophet, would have known who and what manner of woman this is that toucheth him: for she is a sinner.

40. Обратившись к нему, Иисус сказал: Симон! Я имею нечто сказать тебе. Он говорит: скажи, Учитель.
УПО: І озвався Ісус та й говорить до нього: Маю, Симоне, дещо сказати тобі. А той відказав: Кажи, Учителю.
KJV: And Jesus answering said unto him, Simon, I have somewhat to say unto thee. And he saith, Master, say on.

41. Иисус сказал: у одного заимодавца было два должника: один должен был пятьсот динариев, а другой пятьдесят,
УПО: І промовив Ісус: Були два боржники в одного вірителя; один був винен п'ятсот динаріїв, а другий п'ятдесят.
KJV: There was a certain creditor which had two debtors: the one owed five hundred pence, and the other fifty.

42. но как они не имели чем заплатить, он простил обоим. Скажи же, который из них более возлюбит его?
УПО: Як вони ж не могли заплатити, простив він обом. Скажи ж, котрий із них більше полюбить його?
KJV: And when they had nothing to pay, he frankly forgave them both. Tell me therefore, which of them will love him most?

43. Симон отвечал: думаю, тот, которому более простил. Он сказал ему: правильно ты рассудил.
УПО: Відповів Симон, говорячи: Думаю, той, кому більше простив. І сказав Він йому: Розсудив ти правдиво.
KJV: Simon answered and said, I suppose that he, to whom he forgave most. And he said unto him, Thou hast rightly judged.

44. И, обратившись к женщине, сказал Симону: видишь ли ты эту женщину? Я пришел в дом твой, и ты воды Мне на ноги не дал, а она слезами облила Мне ноги и волосами головы своей отёрла;
УПО: І, обернувшись до жінки, Він промовив до Симона: Чи ти бачиш цю жінку? Я прибув у твій дім, ти на ноги Мої не подав і води, а вона окропила слізьми Мої ноги й обтерла волоссям своїм.
KJV: And he turned to the woman, and said unto Simon, Seest thou this woman? I entered into thine house, thou gavest me no water for my feet: but she hath washed my feet with tears, and wiped them with the hairs of her head.

45. ты целования Мне не дал, а она, с тех пор как Я пришел, не перестает целовать у Меня ноги;
УПО: Поцілунку не дав ти Мені, а вона, відколи ввійшов Я, Мої ноги цілує невпинно.
KJV: Thou gavest me no kiss: but this woman since the time I came in hath not ceased to kiss my feet.

46. ты головы Мне маслом не помазал, а она миром помазала Мне ноги.
УПО: Голови ти Моєї оливою не намастив, а вона миром ноги мої намастила...
KJV: My head with oil thou didst not anoint: but this woman hath anointed my feet with ointment.

47. А потому сказываю тебе: прощаются грехи её многие за то, что она возлюбила много, а кому мало прощается, тот мало любит.
УПО: Ось тому говорю Я тобі: Численні гріхи її прощені, бо багато вона полюбила. Кому ж мало прощається, такий мало любить.
KJV: Wherefore I say unto thee, Her sins, which are many, are forgiven; for she loved much: but to whom little is forgiven, the same loveth little.

48. Ей же сказал: прощаются тебе грехи.
УПО: А до неї промовив: Прощаються тобі гріхи!
KJV: And he said unto her, Thy sins are forgiven.

49. И возлежавшие с Ним начали говорить про себя: кто это, что и грехи прощает?
УПО: А ті, що сиділи з Ним при столі, почали гомоніти про себе: Хто ж це Такий, що прощає й гріхи?
KJV: And they that sat at meat with him began to say within themselves, Who is this that forgiveth sins also?

50. Он же сказал женщине: вера твоя спасла тебя, иди с миром.
УПО: А до жінки сказав Він: Твоя віра спасла тебе, іди з миром собі!
KJV: And he said to the woman, Thy faith hath saved thee; go in peace.